

Forhandling

Jørgen Tved (FK):

I Fælles Kurs har vi den opfattelse, at folketingsmedlemmer naturligvis ikke skal have noget fortrin frem for andre mennesker i vort samfund. Vi mener, at det må være rimeligt, at alle mennesker har en retsbeskyttelse, og den bør være ens, uanset om man er medlem af Folketinget eller ej. Derfor vil Fælles Kurs naturligvis stemme for denne anmodning om, at min immunitet ophæves, og vi mener oven i købet, at det er meget rimeligt.

Når det er sagt, vil jeg godt sige, at vi naturligvis finder sagen særdeles suspekt. Vi udtrykker os normalt meget klart; når vi kalder en skovl for en skovl, så er det, fordi det er en skovl, og når vi kalder en spade for en spade, ja, så er det en spade. Når jeg tillader, at der i det blad, som jeg er redaktør af, står skrevet, at en politimand, der slår et andet menneske ihjel, er morder, så er det vores opfattelse.

Jeg skal også sige, at den artikel, som er baggrunden for anklagemyndighedens anmodning til Folketinget om, at min immunitet ophæves, faktisk er fremkommet på anklagemyndighedens foranledning. Under sagen mod den af medarbejderne ved Arbejderbladet AB Weekend, der havde skrevet en artikel, hvori han kaldte en politimand for morder, sagde anklagemyndigheden, at det var en påstand, som den pågældende medarbejder havde grebet ud af den blå luft, mens medarbejderen gjorde gældende, at det var den almindelige opfattelse af politimanden i Nyborg, hvor sagen var foregået.

Det, der skete, var, at medarbejderen ved AB Weekend gik på gaden i Nyborg og konfronterede folk med de oplysninger, anklagemyndigheden havde skrevet, og dette – hvad disse mennesker udtalte med foto og navns nævnelse, hvor de altså helt vedstår deres opfattelse af den pågældende politimand – har nu foranlediget anklagemyndigheden til at rejse sag mod mig.

Jeg skal blot endnu en gang slå fast, at vi vil have lov til at kalde en politimand morder, når han slår et andet menneske ihjel, og det er det, denne sag drejer sig om. Vi kalder fortsat en skovl for en skovl og en spade for en spade.

Formanden:

Jeg opfatter de faldne bemærkninger som en stemmeforklaring, idet vi jo her ikke på nogen måde tager stilling til sagens substans.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Udvalgsflertallets indstilling vedtoges enstemmigt med 134 stemmer.

Formanden:

Om denne vedtagelse vil der nu blive givet meddelelse til justitsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Anden behandling af lovforslag nr. L 116:

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Skattereformen).

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 9/12 87. Første behandling 15/1 88. Betænkning 20/1 88).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§ 1, ændringsforslag nr. 1–4, § 2, således ændret, og §§ 3 og 4

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5 og 6 og § 5, således ændret,

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Anden behandling af lovforslag nr. L 89:

Forslag til lov om ændring af lov om aktieselskaber. (Udstedelse af børsnoterede konvertible gældsbreve gennem Værdipapircentralen).

Af industriministeren (Nils Wilhjelm).

(Fremsat 18/11 87. Første behandling 25/11 87. Betænkning 21/1 88).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1-3

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Forhandling om redegørelse nr. R 10:

Socialministerens socialpolitiske redegørelse af 19. januar 1988.

(Redegørelsen anmeldt 19/1 88. Redegørelsen givet 19/1 88. Meddelelse om forhandling 19/1 88).

*Forhandling***Jytte Hilden (S):**

Vi skal i dag have en lang dag, hvor de fleste af sagerne på dagsordenen og alle sager fra nu af handler om socialpolitik.

Jeg skal derfor ikke gå ind i en række detaljer omkring nogen af de temaer, som vi senere får lejlighed til at diskutere, men trække nogle hovedlinjer frem fra det, som Socialdemokratiet synes er vigtigt på nuværende tidspunkt.

Den første hovedlinje er, at arbejdsløsheden er Danmarks største problem, både menneskeligt og økonomisk. Socialpolitikken må aktivt tilskynde mennesker til at få tilknytning til arbejdsmarkedet og til uddannelsessystemet, sådan at de mennesker, der er i den ulykkelige situation, kan komme ud af deres ensomhed og ud af deres passive rolle i samfundet.

Efter vores mening tager socialministeren ikke for alvor fat om ondets rod, f.eks. med hensyn til, hvad der skal være muligt for de kommunale myndigheder ude i de lokale områder. Vi skal være villige til, at kommuner kan gå med i at lave produktion, at kommuner kan gå med i måske at oprette iværksætterhuse, at kommuner kan installere cafeer, og hvad ved jeg. I det program, som Socialdemokratiet til efteråret skal diskutere på sin kommende kongres, lægger vi vægt på, at vi ligesom skal lave et gennembrud på det område.

Det kræver muligvis en række lovgivningsmæssige ændringer, men vores hovedtese er altså, at det er de lokale løsninger, det lokale ansvar og de lokale krav, der tæller for mennesker, ellers får vi ikke dem, der er i en dårlig situation, ud af stedet.

Den anden hovedlinje, jeg vil trække frem fra diskussionen, er spørgsmålet om, at familierne har ændret sig. Der er partier i dette land – og der er såmænd også mennesker i dette land – der tror, at vi kan vende tilbage til de gode gamle dage med kernefamilien, far og mor og et par små børn, men det er sket. Mine døtres generation har valgt. De ønsker ikke at blive hjemme og vente på ridderen på den hvide hest. Og det kan vi lige så godt i forældregenerationen se at få indstillet os på.

Det betyder, at samfundet har en lang række opgaver med børnepasning og med ældreomsorg, som for blot en halv generation siden var anderledes, og det betyder, at den offentlige